

Sähköposti oli hirveä virhe

TEKSTI SAMI RAINISTO

Me ihmiset olemme onnistuneet tekemään keksintöjä, jotka ovat hirveitä virheitä. Ydinaseet ovat yksi sellainen. Fossiiliset polttoaineet mahdollisesti toinen. Twitter ehdottomasti kolmas.

Mutta pitäisikö karmeiden virheiden listalle lisätä vielä yksi asia: **sähköposti?**

Kuulen jo korvissani vastalauseiden myrskyn, joka sähköpostiini alkaa virrata. Ei kai kukaan voi pitää sähköpostia virheenä? Sehän on niin viaton ja näppärä keksintö verrattuna kaikkiin muihin nykyajan kotkotuksiin! The New Yorker –[aikakauslehti](#) kuitenkin herätteli äskettäin artikkelissaan keskustelua siitä, oliko sähköpostin leviäminen ihmiskunnalta jättimäinen moka.

AIKANA ENNEN sähköpostia työelämässä ja elämässä muutenkin ihmisten kanssakäyminen oli pääasiassa synkronoitua. **Kun sanoo jotain kasvotusten tai puhelimesta, saa vastauksen heti.**

1990-luvulla sähköposti levisi nopeasti yrityksiin. Sähköpostissa viestintä on epäsynkronoitua. Viestin voi lähettää milloin vain, vastaanottaja voi lukea sen milloin vain ja vastata siihen milloin vain. Tästä moni haaveili: sähköposti mahdollistaisi sen, että viesteihin voisi vastata, kun siihen on hyvä hetki.

EI OLE SELLAISTA ASIAA KUIN NOPEA SÄHKÖPOSTI.

Sähköposti on mullistanut ajankäytön työpaikalla. The New Yorker kertoo tutkimuksista, joiden mukaan nyrkkisääntö on, että ennen sähköpostia ajasta 40 prosenttia meni kokouksissa ja 20 prosenttia työpöydän äärellä. Sähköpostin jälkeen suhdeluku kiepsahti ympäri: ajasta 20 prosenttia menee kokouksissa ja 40 prosenttia viestirumbaa selvittäen.

Kaikki tietävät, että ”nopea sähköposti” ei ole nopeampi tapa vaihtaa tietoa kuin ”nopea puhelu”. Sähköpostiviestinvaihdot ovat paljon hitaampia kuin synkronoitu viestintä. Keskustelijoiden määrän kasvaessa **viestiketjuissa väärinymmärrysten määrä kasvaa. Moni asia hoituisi pikaisella palaverilla tai puhelulla nopeammin** kuin sähköpostilla. Ja ei edes nyt puhuta, miten ”pikaviestiohjelmat” sujuvoittavat työtä. **Sillä henkilöllä, joka keksi pikaviestinimityksen, on ollut ironian tajua.**

Epäsynkronoitu viestintä on ehkä miellyttävää yksittäiselle ihmiselle. Se tuo tunteen siitä, että saa itse hallita viestintäänsä. Kokonaisuuden kannalta kyse voi olla hirveästä ajantuhlauksesta.

EPÄSYNKRONOITU VIESTINTÄ on tietenkin levinnyt toimistoista kaikkialle.

Ihmisillä oli ennen muinoin tapana soittaa toisilleen. Sitten tekstarit tulivat korvaamaan puhelut. Sitten Whatsapp korvasi tekstarit.

Ennen kysymykseen oli mahdollista saada puhelimesta suora vastaus. Nyt pitää katsoa odottaen Whatsappin ilmoitusta, että keskustelukumppani kirjoittaa viestiä. Lopulta kännykkään kilahtaa jokin käsittämätön emoji, joka esittää kesäkurpitsaa.

Sami Rainisto on TM:n verkkopalvelusta vastaava toimituspäällikkö ja espoolainen perusfillaristi.

